

taxám uvádí a pak s oddacím listem předkládá k zaknihování soudům, které to kladně vyřizují.

Bude to jen odvěta za pověstnou činnost advokátů proti bývalému notářskému projednávání pozůstalostí obligatornímu — a za to, že advokáti se svou navykou pseudonotářskou praxí listinářskou tak daleko dospěli, že se již odvažují v politických stranách, ve kterých mají jen trochu vlivu, dělati náladu a dát uzákonit, aby jim bylo dovoleno ověřování podpisů a opisů na způsob notářů, ač je to proti zásadám advokátského řádu a jejich povolání vůbec a tím že nejen porušují notářskou agendu de facto, nýbrž i míní ji rušiti de jure.

Budiž zde konstatováno, že tento článek, uveřejněný v odborném časopise notářském, má se státi zdůvodněnou základnou pro notáře nutně a včasné zbudovatelný štít, od kterého se přerůzné útoky nepřítelů a nepřátelských kritiků a nenasytých parasytů na povolání a stavu notářském odrazí. Když boj, tak boj a neskládat ruce v klín.

Posléze je na notářích usilovat, aby co nejdříve byly uzákoněny nejen jejich, ale i pro veřejnost důležité požadavky.

Předně podmínka právnického doktorátu pro jmenování notářem — aneb odpadnutí podmínky té pro jmenování advokátské jako tomu je při pětiletých sborových votantech u nás výminečně a ve státech západních vůbec, pokud doktorát má nebo nemá zvláštního vlivu na jakost prací notářských aneb advokátských, dokud účinkuje způsobilost, získaná z povolání prakticky provozovaného a pokud doktorátu vlastně zůstává vyhrazen hlavní význam pro docenturu a profesuru s teoretickým spisovatelstvím.

Za druhé unifikace čili sjednocení nyníější praktické zkoušky soudcovské, notářské a advokátské v jednotnou praktickou zkoušku justiční se čtyřčlennou komisí zkušební, sestávající ze dvou soudců, notáře a advokáta. Za třetí zřízení docentury a profesury na československých fakultách právnických —

— »o řízení mimosporném a pozůstalostním ve spojení s předpisy o státních a jiných poplatcích v těchto oborech a pak s listinářstvím čili kautelární jurisprudencí a s notářstvím« —

oč ucházejte se též příslušníci stavu notářů neb i kandidátů, pokud jste k tomu právnickým doktorátem, praktickou zkouškou a odbornou spisovatelskou činností kvalifikováni, — se kterýmžto stavem jak dle nyníějšího tak i dle budoucího notářského řádu jest universitní docentství a profesorství dobře slučitelné.

Venkoncem budiž toto celkové pojednání se svými podněty, náměty a návrhy zásadním programem stavovského dorostu k uskutečnění pro bližší i další budoucnost a buď toho všeho povšimnuto v kruzích soudcovských, ministerských a zákonodárných. —

Takovou ochranou je příkladmo nutnost, aby při nejbližším zvyšování soudních poplatků soudy s justiční správou navrhly vládě upravit poplatky za služby soudců a soudních kancelářů ve všech soukromoprávních záležitostech stran na roveň s poplatky notářskými nejen z příčiny loyální konkurence s notáři, nýbrž i v zájmu státu. — Tím odejme se advokátům řeč o lacinosti soudní a notářské drahotě a soudům odpadnou ověřovací výkony pro advokáty a též umenší se nával občanstva i lépe situovaného k soudům jak o tržních ústních tak o jiných dnech o porady — ač soudy vlastně raditi nemají, nýbrž mají vždy jen objektivně poučovati a vésti nestranné ří-

zení —, když obecnost za výkony soudů dříve bezúplatné neb aspoň velmi levné bude museti platiti zvýšené kolky státní a třeba pak ustane klamná pseudopopulární pochvala soudů za laciné práce na úkor povolání volných, ku kterým občanstvo přilne z příčin ochotnějšího posloužení.

Rozhodně pak jest nutno komisní diety soudců a soudních úředníků upravit a naroveň postaviti s komisními sazbami notářů a jejich pomocníků.

V sousedním státě, třeba se nyní nebral za vzor, už dávno konkurují s notáři soudcové, protokolující právní listiny za poplatky pro stát stejné, jaké mají notáři za svou práci pro sebe a právní zástupci neb advokáti tam listiny nevyhotovují.

Soudcovské konkurence se notáři tak obávají nemusejí, neboť právě ze statistiky sousedního státu vychází na jevo, že se až 80% občanstva v záležitostech listinářských obrací na notáře a zůstatek na soudy.

U nás, kde dle předpisu § 293 nesp. říz. soudy mají listinařiti jenom na takových místech, kde nejsou notáři, — naše soudy de facto —, nelistinaři a snad právě proto, že by notáři domněle nestačili, strhují advokáti proti svému povolání a bez oprávnění notářskou agendu listinářskou, kterážto nezákonnost má se co nejdřív odstraniti.

Rozhodnutí nejvyššího soudu.

Ze souboru legislativy a judikatury.

Oddělení judiciální.

Nákladní automobil jest odevzdán, byly-li předány certifikát a klíče od magnetu a skřínky.

Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. VI. čís. 4404.

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1924, Rv. I. 1644—24.)

Ku platnosti písemného posledního pořízení nestačí, že svědci se podepsali pod společný nadpis: »svědci posledního pořízení.«

Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. VI. č. 4381.

(Rozh. ze dne 19. listopadu 1924, R. I. 914—24.)

Oddělení pozůstalostního jmění jest po případě nutno i před podáním dědických přihlášek. V tomto období jest zapečetění pozůstalosti a správu § 812 obč. zákona provésti zvláštním správcem.

Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. VI. čís. 4382.

(Rozh. ze dne 19. listopadu 1924, R. I. 920—24.)

Závdavkem není to, co bylo dáno až po uzavření smlouvy. Závdavek musí býti skutečně dán, nestačí, že byl slíben.

Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. VI. 4362.

(Rozk. ze dne 12. listopadu 1924, Rv. II. 612—24.)

Jde o smlouvu nájemní — nikoliv pachtovní, byla-li přenechána zahrada pouze za účelem postavení atelieru a provozování živnosti fotografické.

I fotografický atelier jest »místností« ve smyslu § 30 zák. o ochr. nájemců.

Ustanovení zákona o ochraně nájemců ze dne 26. dubna 1923, čís. 85 Sb. z. a n., platí i pro takové případy, ve kterých »místnost« (stavba) nájemcem podle nájemní smlouvy na nájatém pozemku zřízená, přechází při vypršení nájemní lhůty ve vlastnictví pronajímatele.

Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. VI. č. 4348.

(Rozh. ze dne 6. listopadu 1924, Rv. I. 1061—24.)

Opověď zápisu o zrušení obchodní veřejné společnosti likvidační firmy její a likvidátorů může býti podána třeba jen jedním veřejným společníkem, není-li zrušení firmy sporným, avšak, aby zápis byl povolen, musí k žádosti připojen býti ově-

řený podpis všech likvidátorů anebo všichni likvidátoři musí před soudem podepsati, jak firmu v likvidaci budou znamenati.
Uveřejněno: České právo 1925, str. 39.

(Rozh. ze dne 11. září 1925. R. I. 685—25.)

Oddělení finanční.

Smlouvu, kterou někdo přijímá závazek prodati do určitého času za určitou kupní cenu nemovitost druhé osobě náležitě, avšak nezavázal se zároveň, že — nepodaří-li se tento úkol — sám nemovitost za určenou cenu převezme, nelze sponatnit jako smlouvu opční podle § 61 zák. čl. XI. z roku 1918. (Nález ze dne 24. ledna 1923 číslo 884, Bohuslav 1107 I.)

Potvrzení o příjmu věcí ocnitelných, jichž hodnota není v listině číselně udána ani vztahem na jinou listinu naznačena, má být ohlášeno k vyměření poplatků. Pro opomenutí této povinnosti může být uložena pokuta jen ve výši jednodůchého poplatku (§ 10 lit. a) zák. čl. XXXIV. z roku 1881 a § 129 lit. a) uher. popl. pravidel), nemůže však být předepsán zvýšený dvojnásobný poplatek podle § 103 popl. prav. (Nález ze dne 24. ledna 1923 č. 884, Bohuslav 1107 II.)

Z prodeje fundu pachtýřem novému vlastníku statku, v jehož prospěch pachtýř ustoupil, nelze vyměřiti poplatek nemovitostní. (Nález ze dne 13. dubna 1923 č. 6362, Bohuslav 1282.)

Okolnost, že kupec nemovitosti na základě příznivého rozsudku o žalobě na dodržení kupní smlouvy nedosáhl knihovního zápisu vlastnictví, poněvadž bylo zatím vloženo jiné osobě, nedává nároku na odpis právoplatného poplatku převodního podle § 77 popl. zák. (Nález ze dne 24. března 1923 č. 5099, Bohuslav 1242 I.)

Rozvázání kupní smlouvy o nemovitost není důvodem pro odpis poplatku. (Nález ze dne 12. dubna 1923 č. 6190, Bohuslav 1280.)

Převzal-li postoupený dlužník v postupní listině další nové závazky, podléhá uznání dluhu poplatku vzhledem k § 35 odst. 1. popl. zák. (Nález ze dne 6. února 1923. č. 2169, Bohuslav 1131.)

Smlouvu nájemní, která byla uzavřena na pět let a při opomenutí výpovědi na dalších pět let, případně 10 let, jest zpoplatnit podle 15letého trvání smluvního poměru. (Nález ze dne 27. února 1923 č. 2775, Bohuslav.)

Ze smlouvy, kterou se mění původní smlouva pachtovní jak ve příčině výše pachtovného, tak i ve příčině doby, jest zaplatiti poplatek jako ze smlouvy nové. (Nález ze dne 8. března 1923 č. 3676, Bohuslav 1204.)

(Slovensko.) Listina, kterou potvrzuje advokát, že přijal pre prodávajícího od kupujícího splátky na kupní cenu, podléhá kvitanciímu kolku ve smysle saz. pol. 101 lit. a) uhor. popl. prav. (Nález ze dne 15. mája 1923 č. 8411, Bohuslav 1338.)

Zvýší-li společnost s r. o. podíly, které v úhrnné sumě nedosahují 2,000.000 Kč, za platnosti zákona ze dne 7. ledna 1920 čís. 31 Sb. z. a n. na úhrnnou sumu 2,000.000 Kč převyšující, podléhá zvýšení procentu podle úhrnné sumy kmenového jmění, které bylo zvýšením dosaženo. (Nález ze dne 24. února 1923 č. 2773, Bohuslav 1166.)

Zvýšila-li společnost s r. o. kmenový kapitál nad 2,000.000 Kč, podléhá celá emise vyššímu procentnímu poplatku podle § 6 lit. b) zák. ze 7. ledna 1920 č. 31 Sb. z. a n. (Nález ze dne 18. května 1923 č. 8424, Bohuslav 1343.)

Základem poplatku z nápadu poživacího práva jest hodnota věci, ne užitek. (§ 20. cis. nař. č. 278 z r. 1915.) (Nález ze dne 14. března 1923 č. 4491, Bohuslav 1212 II.)

Dluhy pozůstalostní lze prokázati jen listinami uvedenými v § 21 prov. nař. z 29. prosince 1915 č. 397 ř. z. nikoli soupisovými přihláškami věřitelů nebo svědky. (Nález ze dne 28. dubna 1923 čís. 7195, Bohuslav 1321.)

Nezákonným jest předpis nemovitostního poplatku z úplaty za starou firmu. (Nález ze dne 12. května 1923 č. 7747, Bohuslav 1332 I.)

Úplata za okruh zákaznictva a za prodejový aparát podléhá poplatku nemovitostnímu. (Nález ze dne 12. května 1923, č. 7747, Bohuslav 1332 II.)

Smlouveno-li (za účinností nařízení ze dne 24. června 1920 č. 403 Sb. z. a n.), že prodávající si vyhrazuje doživotní užívání částí prodané nemovitosti, začez úměrná část kupní ceny se stane splatnou teprve po úmrtí uživatelově, není nezákonné, když hodnota užívání se přičítá ke kupní ceně při vyměření poplatku převodního. (Nález ze dne 3. února 1923 č. 1789, Bohuslav 1125.)

Jazyková rozhodnutí.

I.

Notář X ve Velké Praze vrátil jako soudní komisař advokátu německý přips, poněvadž nebyl sepsán v jazyku státním. Advokát podal stížnost jak k notářské komoře v Praze, tak i k okresnímu soudu. Notářská komora zamítla stížnost tu, načež advokát stěžoval si u presidia vrchního zemského soudu do usnesení komorního, avšak presidium opět stížnost zamítlo, poněvadž dle § 1 jazyk. zák. a čl. 1. lit. a) a čl. 3. a 4. prov. nařízení měl být dopis, řízený na notáře třeba ve formě soukromé, vzhledem k jeho funkci jako soudního komisaře, sepsán v jazyku státním jakož i proto, že advokát podal stížnost ve vlastním jméně ačkoliv vystupoval v pozůstalosti jako zástupce dědiců. K další stížnosti advokátově zrušilo ministerstvo spravedlnosti jako úřad dohlédací výnosem ze dne 16. srpna 1926 číslo 33.974/26 rozhodnutí předsednictva vrchního zemského soudu i usnesení notářské komory, poněvadž jde o spor o užívání jazyka a o tom přísluší rozhodnouti dle § 7 jaz. zák. a čl. 96 jaz. nař. státním orgánům dohlédacím, nikoliv však notářské komoře, kterouž za státní orgán dohlédací pokládati nelze. Stížnost, podanou do zamítavého usnesení okresního soudu, předsednictvo vrchního zemského soudu rovněž zamítlo a v poučení uvedlo, že další stížnost podati dlužno do 15 dnů u předsednictva vrchního zemského soudu. — Advokát, nedbaje tohoto poučení, podal stížnost přímo na ministerstvo, které shora uvedeným výnosem tuto stížnost jakožto nesprávně podanou, odmítlo.

II.

Předsednictvo krajského soudu v Mostě a vrchního zemského soudu v Praze vracelo tamější notářské komoře podání, v německé řeči sepsaná, s tím, že podání v řeči německé se více nepřijímají. Ke stížnosti komory, podané na ministerstvo spravedlnosti, rozhodlo ministerstvo, že se stížnost zamítá, poněvadž náhled nižších stolic odpovídá jazykovému zákonu, neboť notáře a komory notářské dlužno pokládati za orgány republiky a mají proto ve styku se soudy, úřady a orgány republiky ve smyslu § 1 používat pouze jazyka státního. Do tohoto rozhodnutí ministerstva spravedlnosti ze dne 4. srpna 1924 čís. 32.933, stěžovala si komora u nejvyššího správního soudu, který dle časopisu »Notariatszeitung« číslo 6. a 7. z r. 1926 str. 41 rozhodnutí jako nezákonné zrušil, poněvadž notářskou komoru nelze pokládati za státní orgán, nýbrž pouze za veřejnou korporaci, ve smyslu § 3 jaz. zák.

Zápisnica

napísaná v Starom Smokovci, dňa 27 júna r. 1926 predpoludním o 10. hod. vo veci sdruzenia verejných notárov na Slovensku v stavovský spolok.

Prítomno bolo 31 verejných notárov: Dr. Viktor Dušek, Bratislava, Dr. Stefan Folkmann, Galanta, Dr. František Hladký, Skalica, Bohuslav Frídrich, Bardiov, Dr. Alex. Duchon, Prešov, Dr. František Xaver Šalamon, Šamorín, Dr. Ján Medvecký, Zvolen, Dr. Rudolf Markovič, Nové Mesto n. V., Dr. Moric Wix, Čadca, Dr. Ján Brežný, Žilina, Dr. Ján Vesel, Banská Bystrica, Dr. Josef Karas, Zlaté Moravce, Dr. Arnold Amman, Prievidza, Dr. Cyrill Horváth, Senica, Dr. Artur Sterner, Kremnica, Dr. Igor Beniač, Michalovce, Dr. Pavel Malovec, Komárno, Dr. Emil Zimmermann, Chlumeck Kráľovský, Dr. Kornel Buják, Sabinov, Dr. Ján Petrikovich, Košice, Dr. Ján Suchán, Velká Bytča, Dr. Gustáv Kachnič, Brezno, Dr. Julius Brežný, Velké Topolčany, Dr. Vladimír Daxner, Rimavská Sobota, Dr. Alexander Štefček, Humanné, Dr. Gabriel Bargár, Levice, Dr. Ladislav Roth, Spišská Sobota, Dr. František Kovalik, Levoča, Dr. Viktor Jadrníček, Kežmarok, Dr. Koloman Štefkovič, Lipt. Sv. Mikuláš, Dr. Jur Janoška, Trnava.

Na návrh Dr. Igora Beniača shromaždenie jednohlasne vyvolilo za predsedu ad hoc Dra Jána Vesela a za zápisníka ad hoc Dra Juraja Janošku.

Predseda ad hoc ďakujúc za dôveru, ujíma sa predsedníctva a po krátkom označení, že prítomní verejní notári sišli sa úmyslom sriadenia v stavovskú organizáciu, oddáva slovo referentovi Droví Viktorovi Dušekovi.

Referent Dr. Viktor Dušek referuje o potrebe stavovského sdruzenia. Poukazuje na (verejných) notárov v Čechách, na Morave a v Sliezku, ktorí sú sdružení v Spolok notárov československých, kde sú členmi i jednotliví verejní notári na Slovensku. Navrhuje, aby sa prítomní verejní notári so Slovenska

sriadili podľa stanov spomenutého spolku (verejných) notárov československých časť I Odbory pod menom: Odbor Bratislava.

Predseda, keď sa na jeho otázku nik neohlásil oproti návrhu, vyhlasuje usnesenie, že sa návrh prijíma.

Potom Dr. Štefan Folkmann navrhuje voliť ako funkcionárov bratislavského odboru týchto:

1. za predsedu Dra Viktora Duška,
2. za podpredsedov: — Dra Cyrilla Horvátha a Dra Jána Petrikovicha,

3. za jednatela Dra Juraja Janošku a za námestného jednatela Dra Františka Xavera Šalamona.

4. Do výboru navrhuje členov: Dra Igora Beniača, Dra Alex. Duchoňa, Dra Alex. Štefčka, Dra Jána Brežného, Dra Jána Vesela.

5. Za delegátov navrhuje: Dra Viktora Duška, ako predsedu, Dra Jána Petrikovicha, ako podpredsedu a Dra Juraja Janošku, ako jednatela.

Dr. Julius Brežný navrhuje do výboru okrem navrhovaných Drom Štefanom Folkmannom i jeho samého, totiž Dra Štefana Folkmana.

Predseda po jednohlasnom súhlasom prejave prítomných vyhlasuje usnesenie, že sa za funkcionárov a za členov výboru volia navrhovaní na jeden rok.

Potom predseda toto sriaďujúce a spolu prvé shromáždenie verejných notárov na Slovensku od čias prevratu zaključil srdečným povzbudením k nastávajúcej práci.

Prečítaní a podpísané.

Dr. Jur Janoška r. r.
zápisník ad hoc.

Dr. Ján Vesel v. r.
predseda ad hoc.

Zápisnica

napísaná na tom istom mieste toho istého dňa hneď po sriaďujúcom shromáždení.

Prítomní: Ti istí.

Predseda Dr. Viktor Dušek a navrhuje na denný poriadok této predmety:

1. súkromná práca okolných notárov, 2. upotrebenie názvu »notár«, 3. poušalovanie obratnej dane a 4. ustálenie normálnej sadzby. Prijíma sa.

A d I. Referent Dr. Štefan Folkmann prednáša o súkromnej praxi okolných notárov na Slovensku a navrhuje pripojiť sa usneseniu advokátov na Slovensku, vynesenej v tejto veci.

Vyvinula sa živá rozprava.

Dr. Jur Janoška vystríhal krokov a spôsobov, ktoré by budily dojem neskrupnosti u kompetentných činiteľov. Pokušoval, že vývin štátnej správy na Slovensku v súvis s poštátnením okolných notárov nielen nešiel svojim pôvodným smerom ale naopak priniesol práve opravný výsledok. Za poštátnením okolných notárov súčasne malo prísť pôvodne zamienené odnatie súkromnej praxi. Namiesto toho súkromná prax okolných notárov ešte vzrástla. Auktorita im stúpila, ako úradníkom štátnym, od obce neodvislým a keď im odňali daňovú agendu ich dovtedajšiu najväčšiu prácu, majú kedy zaoberať sa súkromnou praxou.

Jednako neodporúča stavať radikálne požiadavky. I keď sa s postavením štátneho úradníka v zásade nesrovnáva, aby vykonával súkromnú prácu, je zo socialných príčin za to, aby sa drobná súkromná práca ponechala okolným notárom a čo sa týka ostatnej súkromnej práce, radi uspokojí sa s postupným odňatím.

Dr. František Hladký zastáva zásadné stanovisko, keďže je okolný notár štátnym úradníkom, nesmie sa vôbec zaoberať nijakou súkromnou prácou.

Keď ešte prehovoril Dr. Rudolf Markovič, Dr. Cyrill Horváth, Dr. Gustáv Kachnič, Dr. Julius Brežný, Dr. Štefan Folkmann a Dr. Ján Petrikovich odbor sa usniesol a predseda vyhlásil usnesenie že sa pripojuje v celom obsahu memoranda advokátov doloži k nemu svoje dôvody, ale pri odovzdatí písomného memoranda deputatí odboru ústne sa osvedčia, že sú usrozmenej, aby sa odňatie súkromnej práce okolných notárov dialo postupne.

Na návrh predsedu prijalo sa usnesenie: domáhať sa toho, aby do ankety vo veciach verejných notárov pri ministerstve spravodlnosti a pre správu Slovenska boli pribratí i zástupcovia verejných notárov.

A d II. Dr. Julius Brežný referuje o nesrovnalosti v rozdielnom pomenovaní verejno-notárskeho stavu na území Slovenska a v ostatných čiastkách republiky. Navrhuje odňať ná-

zov »notár« okolným notárom a pomenovanie »notár« ponechať výlučne verejným notárom.

Keď prehovoril Dr. František Hladký shromáždenie usnieslo sa, že ho poverí vypracovaním memoranda, čo predseda vyhlásil ako usnesenie. Memorandum sa pošle ústrediu spolku, ministromi spravodlnosti, ministromi vnútra, a pre správu Slovenska.

A d III. Po zreferovaní o veci paušalovania obratej dane predseda v usrozmenej prítomných vyhlásil usnesenie, že výbor vstúpi do staku s generálnym finančným riaditeľstvom.

A d IV. Dr. Pavel Malovec referuje, že sa verejnototárska sadzba neberie jednotne. Súdy ju rozdelenie vysvetľujú a sami verejní notári rôzne si počítujú odmenu.

Dr. Vladimír Daxner podal zovrubný sadzbeník ktorý sám vypracoval.

Po krátkom rokovaní shromáždenie sa usnieslo, že Daxnerov sadzbeník pošle všetkým kollegom na Slovensku, aby sa o ňom vyslovili a mienku poslali Dr. Pavlovi Malovcovi, ktorý sa poveruje, aby vstúpil do styku s poverníkom ministra spravodlnosti Drom Vincom. Potom sa požiadať tabulárni predsedovia vydať úpravu vo veci jednotného vysvetľovania a uplatnenia sadzby.

Na návrh predsedu prijíma sa usnesenie, aby sa vypracovaním jednotného poriadku poveril výbor.

Po vyčerpaní denného poriadku na návrh Dra Igora Beniača shromáždenie usnieslo sa poslať pozdravné telegramy: Spolku (verejných) notárov v Prahe, p. ministromi spravodlnosti Dromi Hausmannovi, p. ministromi pre správu Slovenska Dromi Kállayovi a pánom predsedom tabul, Dromi Fajnorovi a Dromi Mičurovi. Taktiež navrhoval vysloviť zápisnicu vďaka predsedovi Dromi Viktorovi Dušekovi.

Na to predseda poďakujúcim a povzbudzujúcim privetom shromáždenie zaključil.

Prečítané a podpísané.

D. a. h.

Dr. Jur Janoška v. r.
jednatel.

Dr. V. Dušek v. r.
predseda.

Výnosy ministra spravodlnosti.

Ministerstvo spravodlnosti rozeslalo všem notárskym komoram nasledující výnosy:

a) Ze dne 22. srpna 1926 č. 35653/26 — ve věci kolkové povinnosti při narovnáních s pozůstalostním řízením:

Ministerstvo financí sdělilo dopisem ze 7. srpna 1926, č. j. 69594/26—V.:

Sepisují-li se zápisy v pozůstalostním řízení před odezdáním pozůstalosti, jimiž se osvědčuje, že mezi dědici, nebo mezi dědici a odkazovníky nebo mezi odkazovníky došlo k dohodě o pozůstalostních nemovitostech, prosté poplatku převodního podle ustanovení § 7 zákona ze dne 18. června 1901, č. 74 ř. z. a § 14 odst. 4. cís. nař. ze dne 15. září 1915 č. 278 ř. z., dlužno vedle kolku na protokol zapraviti za listinné osvědčení dohody též pevný kolkový poplatek 5 Kč.

Požadování tohoto poplatku opírá se, jde-li o převzetí pozůstalostních nemovitostí jedním z dědiců nebo odkazovníků proti odškodnění ostatních dědiců nebo odkazovníků, o ustanovení saz. pol. 19/101—IIb zákona ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., jde-li o dělení pozůstalostních nemovitostí mezi tyto osoby o ustanovení saz. pol. 36/3 odst. 1. zákona ze dne 9. února 1850, č. 50 ř. z.

Poplatek uvedený v citovaných sazebních položkách ponežvadž není pevným poplatkem podle cís. nař. ze dne 15. září 1915, č. 279 ř. z. (§ 2 zák. ze dne 3. dubna 1925, č. 54 Sb. z. a n.), byl zvýšen § 1 zák. ze dne 3. dubna 1925, č. 54 Sb. z. a n. na sazbu 5 Kč.

Tomuto kolku jsou však podrobeny jen ony archy protokolů, v nichž dohoda jest osvědčena.

Na to budou soudy a soudní komisaři upozornění sdělením v č. 9 Věstníku ministerstva spravodlnosti.

b) Ze dne 31. srpna 1926 č. 37434/26 — ve věci vládního nařízení z 9. IV. 1926 č. 50 Sb. z. a n., — o evidenci posledních pořizení (viz č. 5. Českého Práva z května 1926):

Při šetření soudů podle § 3 odst. 3 vládního nařízení z 9. dubna 1926, č. 50 Sb. z. a n. o evidenci posledních pořizení sepsaných u soudů nebo (veřejnými) notáři nebo u nich uložených dostává se začasťe soudu odpovědi od obecniých úřadů,

že nelze potvrditi, zda osoba o které dotaz učiněn, je dosud na živu, poněvadž je jméno totéž u více osob v obci a neví se, o kterou osobu se jedná. Notář pak nemůže dáti bližší vysvětlení o kterou osobu jde, poněvadž poslední vůle má zapečetěnou a v seznamu, který vede, je uvedeno po většině jen křestní jméno, příjmení a bydliště bez bližšího označení a zejména bez označení čísla domu a bližších dat dotyčné osoby.

Soudy se upozorňují na to, že podle odst. 2 §1. cit. vládního nařízení, žádá se, aby notář (veřejný) sdělil pokud možno plnou adresu pořizovatelovu, tedy zajisté i označení povolání a při stejnosti jmen označení čísla domu. Jen takto mohou soudy vyhověti povinnosti podle § 2 odst. 3 cit. vládního nařízení. Při oznámení nedostatečném budou tedy žádati doplnění.

Pokud jde o případy z doby minulé (§ 5) nutno ponechati úvaze příslušného notáře (veřejného), zda a jaké šetření provede, aby vypátral přesnou adresu pořizovatelovu a zda zvláště snad, aby uvaroval se odpovědnosti za škodu vzešlou účastníkům z toho, že při úmrtí pořizovatelovu nedošlo by jinak k prohlášení poslední vůle a k projednání pozůstalosti podle ní, bude se pokládati za oprávněna zapečetěnou poslední vůli odpečetiti, aby osoba pořizujícího byla bezpečně zjištěna. Na tyto výnosy upozorňujeme veškeré pány kolegy.

Z E D N E.

Bačkův fond. Notářská komora v Olomouci věnovala na uctění památky svého dlouholetého presidenta, notáře Dra Isidora Wostreho, obnos 1000 Kč. — Kvitujeme s vděkem tento počín a vítáme tento způsob uctění památky mužů, zasloužilých o náš stav.

Nový odbor »Bratislava« Spolku notářů československých. Dne 27. června 1926 ustavil se ve Starém Smokovci na Slovensku první slovenský odbor našeho spolku. Těšíme se ze srdce, že konečně na Slovensku zapustil náš spolek pevné kořeny a že můžeme se těšiti na spolupráci našich slovenských kolegů ve prospěch společné věci, totiž ve prospěch našeho stavu. — Na paměť ustavení se tohoto prvního odboru přinášíme na jiném místě zápis o ustavující schůzi odboru slovenského a přejeme tomuto našemu novému odboru hojně zdaru. — Počet ve spolku našem organisovaných veřejných notářů slovenských dostoupil 33, tudíž všech členů našeho spolku čísla 334.

Statistika soudního komisařství. Tyto dny došla notářskou komoru pražskou konečně veškerá data o statistice činnosti notářů jako soudních komisařů za rok 1925. — Notářská komora pražská začala akci za účelem zjištění činnosti té již v měsíci květnu t. r., žádajíc ode všech komor bývalých historických zemí výpis ze statistických výkazů, podávaných jednotlivými kolegy. — Došlý materiál bude nyní zpracován a předložen zejména i ministerstvu spravedlnosti, aby veřejnost věděla, kolik práce věnuje notářstvo státu úplně zdarma. O věci té podána bude zpráva v příštím čísle našeho časopisu.

Jazykové zkoušky. K vyzvání ministerstva spravedlnosti, aby notářská komora pražská navrhla 1 člena zkušební komise při jazykových zkouškách notářů a několik náhradníků, designován byl za člena této komise pan Dr. Rudolf Král a za jeho náhradníky pp. Dr. V. Svoboda, Ot. Vlach, Dr. Ot. Hulka a St. Pavlíček. Znalost státního jazyka prokázati mají předepsanou zkouškou 34 notáři (v Čechách), kteří také byli svými komorami již vyzváni, aby se u presidia vrchního zemského soudu ke zkoušce přihlásili.

Odbor »Praha« spolku notářů čl. žádá tímto své kolegy snažně, aby se přihlašovali ku pořádání přednášek, neboť miní jako každoročně i letos, počínaje měsícem říjnem, pořádáti měsíční schůze za účelem orientování členstva o všech běžných otázkách stavovských a udržování kolegiality.

Knihy redakci zaslané.

Nákladem Zemědělského knihkupectví Ad. Neubert v Praze. Alex. Dumas: »První láska.« (Catharine Blum.) Přeložila M. Dušková. Kč 10.—, skv. váz. Kč 20.—. — »Muži ze železa.« Přeložila Julie Rottová. Kč 21.—. — »Levoboček z Mauléonu.« Historický román, díl II. Kč 15.—. — Henri de Régnier: »Přelétavá kouzla.« Přeložil Jan Sajíc. Kč 9.—. — George Sandová: »Ona a on.« Přeložil Jos. Janský. Kč 12.—. — Marcelle Tinayre: »Bouřlivák.« Román. Přel. Dr. Jan Sajíc. Kč 10.—.

Daňové a bilanční revue č. 7. obsahuje tyto zajímavé články: Paušalování daně z obrátu u textilií. (Dr. Bohumil Novotný.) — Jsou úroky z trvalých zápůjček, poskytnutých společností s ručením omezeným se strany nespolečníků ze společníkem příbuzných odpočítatelnou položkou při zdaňování společností? (ng.) — O ručení členů představenstev, správních rad, likvidátorů společností atd. ve věcech poplatkových. (Pokrač. Deyl.) — Studie k návrhu zákona o stabilizačních bilancích pod zorným úhlem rakouského zákona o zlatých bilancích. (-i-) — Důvodová správa k stabil. bilancím. — Osnova zákona, jímž se povolují daňové výhody pro nově vzniklé podniky národohospodářské důležitosti. Přehled zákonů a nařízení. — Některá důležitější vynesení ministerstva financí a zemských finančních úřadů z poslední doby. — Nejnovější nálezy Nejvyššího správního soudu.

Daňové a bilanční revue č. 8. právě vyšlo. Obsahuje tyto zajímavé články: Srovnání zvláštní daně výdělkové a zárokové daně podniků veřejně účtujících s hlediska platných ustanovení, pokud jde o základy vyměření a daňové zatížení a výtýční výhod družstev na území slovenském. (Min. rada Aug. Frána.) — O ručení členů představenstev, správních rad, likvidátorů společností atd. ve věcech poplatkových. (Zd. Deyl.) — Důvodová zpráva k stabilizačním bilancím. (Část zvláštní.) — Obsah a motivy nových zákonů a nařízení. — Nejnovější vynesení ministerstva financí a nálezy Nejv. spr. soudu.

Učebnice obojího práva trestního, platného v Československé republice. Napsal profesor trestního práva v Bratislavě Dr. Albert Miloš. Vylal J. Gusek, nakladatel v Kroměříži. Cena Kč 50.—, 8°, str. XXIV a 498.

Je to první dílo, kde je zpracováno veškeré právo trestní, platné v naší republice, a to jak společně, tak i bývalé rakouské i bývalé uherské. Vhodné systematické uspořádání látky tím způsobem, že vedle sebe jsou uvedena jednak ustanovení společná, jednak ustanovení obojí oblasti právní, umožňuje, že je možno studovati každé toto právo zvláště i poznati, v čem se obojí právo srovnává a v čem se od sebe liší. Při tom podává autor stále výklad zákona, takže kniha prospěje v praxi i jako komentář jeho. K Učebnici je přidán chronologický přehled všech trestních zákonů, rejstřík trestů, který umožňuje snadný a rychlý jejich přehled i jejich srovnání, a podrobný rejstřík věcný, v němž autor odkazuje současně na analogická ustanovení obojího platného práva. Tím získává kniha velice na praktickém svém upotřebení. Výklad zákonných předpisů je vyčerpávající a je psán slohem prostým a lehce srozumitelným.

Nákladem Zeměděl. knihkupectví Ad. Neubert v Praze: E. M. de Vogüe: »Mrtví mluví.« Román. Přeložil Al. Žipek. Kč 18.—. — Dr. Em. Zitek: »Cizáci.« Historický román z doby Rudolfa II. Ilustroval A. L. Salač. Díl I. Kč 14.—. Díl II. Kč 15.—.

Daňová a bilanční revue č. 5. obsahuje tyto zajímavé články: Oprávněnost dávky z přírůstku hodnoty půdy a její úprava — min. rada Chochole. O původu zboží podle celních a statistických předpisů — Dr. Aug. Schönbach. K reformě trestního práva berního u nás — univ. prof. Dr. V. Funk. Úlevy při placení daně z příjmu, předepsané z pevných služ. požitků. Pracovní výkony pro cizinu — inž. Novotný. Reforma daní příjmů, kapitál v podniku trvale uložený. Přehled zákonů, nařízení, nejnovější vynesení ministerstva financí a nálezy Nejvyššího správního soudu.

Přeložení.

Ministr spravedlnosti přeložil notáře: Dra Hugona Patsche z Litoměřic do Ústí n. Orli., Dra Karla Hájka z Blatné do Vysokého Mýta a Martina Mikuláše ze Sušice do Roudnice.

Notářství na Slovensku.

Ministr spravedlnosti jmenoval Dr. Ivana Sabova, advokáta ve Velkém Sevljuši, veřejným notářem v Rahově a Dra Michala Andraško, náměstka přednosty poručenského úřadu I. stolice ve Velkém Sevljuši, veřejným notářem ve Velkém Sevljuši.

Solicitátor

mladší, svobodný, nebo zručná písařka na stroji, bude přijata za výhodných podmínek do notářské kanceláře. — Nab. s udáním nároků buďte řízeny na notářství v Bělé pod Bezd.